

Til minde om Connie Meyer

ved mindesammenkomster for Connie Meyer september 2019

At rejse er at leve, sagde en kendt forfatter engang for år tilbage.

Nogle gange bliver vi stressede, fordi vi vil for meget med for mange ting på en og samme tid. Der er så mange ting i livet, at det ikke er menneskeligt muligt at give sig 100% til det alt sammen. Har vi formået 60%, ja. Det er måske også godt nok. Hovedsagen må være, at Vi har det godt med det, vi gør hver især.

Connies mål var at hjælpe så mange som muligt, og hun var da også 100% målrettet med at hjælpe så mange som muligt.

Under Connies kyndige og kærlige hjælp var der mange gennem årene, hun nåede og støttede.

Connie var god i sin dialog med mennesker og havde derfor også en meget stor kreds i sin kontakthflade, læger, diplomater, professorer, præster, rigmænd, hjemmehjælpere, familierne med de mange børn, familierne med de syge børn, familien med de handicappede børn, som samfundet ikke havde plads til, men som skulle passes af deres familie i hjemmene, de enlige ældre, de enlige mødre, de studerende.

Connie nåede dem alle med sin hjælp og omsorg, hun så mennesket, så de fik et bedre liv.

Der var meget på spil i Connies virke, for det gjaldt altid for hende om at støtte så mange som muligt med sin hjælp.

Connie skabte den gode positive forandring i mange menneskers liv, hvor hun var. Hun spredte glæde og varme omkring sig og var på denne måde med til at danne fællesskaber. Det var ikke bare et eventyr, men for hende var det en opgave. Det var ikke altid lige let for Connie, for der var også lange og trangere vilkår, som hun måtte virke under, men hendes ukuelighed - og jeg har også godt kunne bruge ordet stædighed - holdt hende oppe igennem årene. Connie tjente sine medmennesker på denne måde vidende om Guds kærlighed. Connie og jeg kunne skype sammen i 2 timer, især når der var særlige problemstillinger, der skulle på plads og en løsning på. Disse samtaler opmuntrede Connie, og det var og er jeg meget taknemlig for at kunne sige her i dag.

Hun gav håb til mange med sin begejstring. Hun ændrede også manges vilkår med sit gode humør og glade smil, ja med sin viljestyrke og udholdenhed. Connie kom for mange år siden til Moskva med en anden kultur og et andet sprog. Ja! Til et stort og et fremmed land. Det krævede en god portion af mestring af forholdene og mod til at arbejde med de forhold, som Connie måtte lære at leve med i et land, der var så meget anderledes end Danmark.

Ja, Connie var en modig kvinde. Lad mig sige det sådan. Connie tjente sine medmennesker på en utrættelig og engageret måde. På et tidspunkt spurgte jeg Connie: "Hvor får du kræfter og energi til dit virke fra". Connie svarede mig: "Jeg lægger hver dag i Guds hænder." Connie startede sit virke i Moskva. Det startede med Paulus-samfundet, dernæst, blev det "Hjælp til Rusland", og hun endte sit livsværk med HumanCare Russia som bagland.

Connie nåede at fejre sit 25-års jubilæum, og det var vi glade for. Et fint menneske har forladt os. Hun er savnet, ikke bare i sin omgangskreds, i sin familie, i sin kreds i Moskva, men også her i Danmark, hvor Connie havde en bred kontakthflade, ja overalt hvor hun virkede med sin omsorg og kærlighed.

Jeg afslutter min tale til minde om Connie med en tak for alt det, som du gav os. Et ord på 3 bogstaver vi ikke må have for travlt med at sige er tak. T A K.

ÆRE VÆRE CONNIE MEYER' MINDE.

1 MIN'STILHED.

Formand Ellen Margrethe Krabbe